

que llavors. Com que la corba quedava molt tancada i amb poca visibilitat i com que aquella casa, tot i no tenir un valor artístic especial, és de les més antigues de la Vall, la varen desmuntar i tornar a construir, per a arreglar la carretera i salvar la història d'aquestes coses tan senzilles i entranables.

Llavors vaig pensar que això ja no era com al meu país on... Potser serà millor que no ho expliqui el que es fa amb les cases antigues, fins i tot amb valor artístic, i amb els pobles, perquè ja ho sabeu.

És clar que al País Basc no hi ha hagut l'índex d'immigració que tenim a casa nostra, i que no es pot ser simplista, sobretot no entenent en qüestions tècniques d'economia i d'habitatge. Però hom intueix que hi ha una diferència entre la manera de vetllar el medi ambient i l'ecologia d'aquelles terres i la manera com s'ha procedit a casa nostra.

. . .

Dues setmanes més tard vaig anar amb la família a la Vall d'Aran. Aquest any a Salardú, perquè Viella ja sembla Babilònia. La Vall d'Aran conserva encara el tipisme. I els pobles petits tenen el seu equilibri i la seva compenetració amb el terreny, més escarpat que no pas les ondulacions arrodonides de la Vall del Baztan. També s'hi fan apartaments. Alguns anomenats de «cases araneses». Amb tot jo trobava que més d'una vegada tenen un to una mica artificial. És clar que les cases araneses antigues que hi ha als pobles són més rústegues.

Però des de Viella o des de Salardú veus conjunts d'apartaments de força pisos d'alçada, que trenquen el paisatge a mitja muntanya, i que algunes vegades estan arreboçats d'un verd que resulta cridaner en contrast amb les tonalitats del verd que veus al voltant.

Sí, és cert: per a disfrutar d'uns dies a la Vall d'Aran calen llocs per a molta gent. Però a Viella hi havia algunes pancartes (no guixades a la paret, sinó un tros de roba col·locat en algun lloc estratègic: la cantonada, la barana d'un pont) que deien si fa o no fa: «Aranés: diguem no a los rascacielos». Algú em va parlar que tal família (un cognom conegut, que no dic perquè no sé si és veritat) hi té interessos econòmics i li interessa de construir apartaments.

Penso que encara som a temps, a Catalunya, d'evitar desastres ecològics, i penso que encara som a temps de retornar a la ciutat de Barcelona una cara neta i agradable.

Però cal coordinar les necessitats industrials i d'habitatge amb el respecte del paisatge (al camp) i amb el respecte pels estils dels edificis d'una certa antiguitat o d'un cert valor històric i artístic a les ciutats: cases noucentistes, xallets amb jardí...

I d'altra banda cal treballar per elevar el nivell cultural de la gent, l'apreci per la netedat, i redescobrir que el racó més amagat i el carreró més estret, si està net té el seu gust i permet apreciar-ne el tipisme.

Si l'home sap tenir cura de l'entorn on viu, s'hi troba bé. El seu entorn el fa ser un home arrelat, i la pulcritud expressa la seva netedat d'esperit alhora que l'ajuda a viure pacíficament i a ser acollidor i net en la seva relació amb els altres.

Mn. F. Xavier Aróztegui

Flors

Carretera de La Sagrera

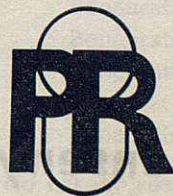
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- FLORISTERIA EN GENERAL
- LLAVORS
- PRODUCTES PER PLANTES I JARDINS
- CERÀMICA I OBJECTES DE REGAL

**FORN DE PA
PASTISSERIA**

Santa Eulàlia

Carretera de Barcelona NOVA BOTIGA a
Tel. 844 81 60 Carretera de La Sagrera
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PINSOS RELATS s.a.

Telèfs. 841 61 26 - 841 62 82

LLIÇA D'AMUNT